

הקרב על גבעת „האף הארוך“

במוצב חוץ מבודד-כמעט, בקצהו של קורס ארוך וגרום, החזיקו אנשים שהיו „ירוקים“ בקוריאא ובלחימה בכלל, אולם שבעה רובאים התחברו והשיבו קרב־אש, אשר הדף אחור מבקע סיני חזק.

עצם כינויו של המקום נתברך בדבר־מה אשר הילמו במיוחד. „האף הארוך“ — שם זה מעלה על הועת רחרוח ו„תקיעת אף“ למקום בו אינו צריך להמצא; כמו כן יכול השם לרמוז על „הארכת אף“ (אותו דבר הקרוי בסי ילדים „לעשות לו אף ארוך“).

מובן זה או אחר של מלה זו, ואפשר שניהם, עלן ודאי במחשבתו של אותו חייל בלתי נודע אך יודע־לשון אשר הסתכל ראשון במוצב חוץ זה ואמר: „כואו נקרא לו האף הארוך“.

תלולית קטנה זו — עליה „ישב“ מוצב החוץ — בצבעה גלמודה בקרקעיתו השטוחה של עמק יוקוקצ'ון, בבדידות מטילת יראה, היה זה מעשה של התרסה נחושה מצד האמרי־קאיים להתעקש ולהחזיק בה כוחות־מצב.

עם זאת היה באותו מצב־חוץ דבר מה אשר קסם לעין והשרה שלוה נעימה על החושים. הגבעות האחרות ששימשו כמוצבי־חוץ נראו כולן עגמומיות. „האף הארוך“ לבדו נראה עליו ומעודד. דומה היה כאילו הכין האל מקום קטן ותמהוני זה במיוחד כדי שיהיה להם לשומרי לילה למה לדאוג.

„האף הארוך“ היה מחובר בוויית־ישרה אל הרכס הגדול עליו נמצא קו־המערך הראשי, עלידי מעין „אצבע כחושה“ — שלוחת־רכס שהלכה והשתפלה מטה תריפות; היא היתה כה צרה עד אשר מן הרמה נראתה כזנבו של דיונוור מלפני המבול, והשתרבה אל תך ארץ אויב. התלולית האחרונה ב„זנב“ זה היתה מוצב החוץ „האף הארוך“. מקו־התנגדות הראשי שברכס הגדול נמשכה תעלת קשר באורך של כ 1000 מ' במורד „חוט השדרה“ של אותה „חיה“ דמוינית — לשמש את המבצרון הקט. היא היתה עמוקה במידה כזאת שמן הנמנע היה להפעיל מתוכה אש כלי־נשק מסייעים. המדרונות שלצדי „האצבע“ היו כה תלולים וק' הרכס שלה היה כה מהודד עד אשר היה זה מעשה רב מצד דפנות התעלה אילו השכילו לעמוד אפילו בפני מהלומות אש מרגמות. האויב לא יכול היה לנצל את התלקים הגבוהים יותר של „האצבע“ על מנת ללכוד את מוצב החוץ „האף הארוך“ מן העורף — אלא על ידי כניסה לחמירה עצמה. אולם, כיון שה„אצבע“ השתרעה מפסגת הגבעה בקו ישר, יכלה אש שניתנה מאחורי קו הרכס הגדול, להכות לצדה של שלוחה זו — בעוד שחיל הרגלים שנשלח כתגבורת יורד אל „האף הארוך“ בתוככי התעלה העמוקה.

על פסגת התלולית עצמה היה מקום רק למחפירת אחת, אשר כונתה „מוצב הפיקוד“, ולתעלה ישרה — בת כ 10 מ', מצוידת בתלחזה עשוי שקי חול — אשר יכלה להכיל לא

(*) ראה הערה המתייחסת לכך ב„מי ומה בחוברת“.

יותר מאשר עשרה אנשים. על מנת לאכטת את עמדת הגדוד ולחזקה, הוקמו שמונה עמדות תשמוע בקשת מסביב לבסיס „האף הארוך“. הן היו קרבות יותר אל הקיוב — כדי מאתים מ' בממוצע — מאשר „מוצב־הפיקוד“ (ראה מפה עמוד 59). בכל אחת מעמדות תשמוע אלו שמסביב ל„אף הארוך“, נמצאו שנים או שלושה אנשים.

מחמת בדידותו המובהקת, אמצעיו העצמיים המוגבלים והמבונה הבלתי־שכיח של פני־הקרקע של, היה למוצב „האף הארוך“ יותר אופי של פטרול־נייח מאשר של תבצור־מוגן. התל־ליב לא הוקפה תיל ואף לא הוגנה על ידי שדות מוק' שים; שכן העמדה היתה דהוטה־ימי והמדרון תלול־מכדי לאפשר זאת. אם היה האויב מסתער עליה, היו האחיזים בה עשויים להחזיק מעמד ולשרוד־בחיים רק ע"י הפעלת כוחם הם בעיקר.

*

במשך קרוב לשתי שנים, השקיפו הסינים ברעבתנות ל־עבר „האף הארוך“, בידעם כי אם יוכלו לתפוס, יהא להם מעין פתח־גיחה אל הרכס הראשי. אולם בעד שהם התמידו בהתקפות גישוש ובהסתערות על כל מוצב חוץ אחר, הניחו ל„אף הארוך“ לנפשו.

בליל ה־15/16 של מאי 1953, החזק „האף הארוך“ על ידי שמונה אנשים ממחלקה 3 של פלוגה א' לרגימנט הרגלים ה־17. סמל ג'ורג' טראנסו, שפקד עליהם, ראה בפעם הראשונה את „האף הארוך“ בשעה מא חרת באיתו אחר־צהריים. האחרים כבר בילו לילה אחד במוצב. משך שיר תם הממוצע (לרבות של טראנסו) של הא־שים שנמצאו עתה ב„חיל המצב“ וב־עמדות התשמוע“ היה שלושה עשר יום; ומשמונה האנשים שעל התלולית, ארבעה היו אנשי תחלופת חדשים.

כל עמדות התשמוע היו קשורות אל „מצב הפיקוד“ על ידי מעגל טלפון־פתוח (hot loop) צורה זו של קשר טלפוני־פתוח הוא גם שאפשר מגע מתמיד של הגדוד עם הנותרים ב„אף הארוך“. אם למשל „עלתה על הקו“ עמדת תשמוע אחת בכדי להזהיר את טראנסו, שמעו זאת כל עמדות התשמוע האחרות; וכן אנשי „מוצב הפיקוד“ שעל גבעת הפלוגה, ומיור אקוף במפקדת הגדוד.

ב־2304 בדיוק, שמע טראנסו טרטור אש — מא־ישם בשטח שהשתרע משריץ לפניו. הקולות היו מעומעמים, ותחילה לא העלו במ חו של טראנסו שום דבר בעל חשיבות רבה, אף כי הוא דיוח מיד על אשר שמע אל אקוף.

בעודו מדבר אל אקוף, שיסעו את דבריו מספר עמדות תשמוע אשר עלו על הקו. הן שמעו את היריות, אולם לא ראו דבר; הן רצו לדעת על שום מה באו היריות האלה. טראנסו החל פוקד אותן אחת אחת ע"י שאלות־התפקודות

בהותם את חיל-המצב של החלולית. את תפקידיהם ב"משחק" הצפוי, היה עליהם לשחק לפי אינסטינקט ואשר לימרום באימון הבסיסי; וכן עשו האנשים בעמדות-התשמוע שבעמק. הדבר הראוי לציון באמת הוא, כי כל האנשים ללא יוצא מן הכלל החליטו להשאר במקומם, ולירות אם יראו דבר מה אשר יסתמן כמטרה ולנוע רק כאשר יצוו לעשות זאת. הקולות אשר שמעו קודם בקו הטלפון היו קולות בלתי נרגשים; עובדה זו יצבה אותם. הם החליטו איש איש את החלטתו אפילו לפני שאמר טראנסו בטלפון: "עלינו להלחם על האף הארוך", השארו במקומותיהם ועשו כמעט יכולתם.

על הטוראים רייל, הוואל ורוברט קאלי, אשר עתה בחפירת "האף הארוך" נמצאו זו הפסגה הראשונה תחת אש, הכבידה את ההתאמצות, לרגע, העובדה שלא באה אליהם שום אזהרה ושאיש לא אמר: "שימו לב! אתם בקרב. הנה האויב, וכעת ירו!". זו היתה בערך צורת הדברים לה חיכו. אולם רעשם של "שנים-שלושה תת-מקלעים" נשמע בלתי רגיל באוזניהם, לא כל שכן אם תוך ארבע או חמש דקות אחרי ששמעו את היריות הראשונות, החלו פצצות מרגמה איכות, כעשר או שתיים-עשרה בדקה — מוצעות את הקרקע סמוך להם. הם החליטו בכוח עצמם, כי "האף הארוך" וגורלם האישי נתונים יחדיו בסכנה וכי מוטב להם ש"יעשו משהו בקשר לכך". הוואל שמע, מאחת מעמדות התשמוע, קול של מקלע-קל: בראוינו (הוא ה"באר") נכנס לפעולה. אחר כך אמר: "באשר שמעתי אש שבאה מאנשינו הקיצוני כביכול. עד אז אף כי שמעתי אש אויב, היתה תגובתי כאילו הנני צופה בסרט קולנוע".

הוואל נמצא כ"מטחוי-זרוע" ממוצב הפיקוד. הוא שמע חמישה או ששה מטרים והביט מטה במורד המדרון. במרחק של כארבעים מטרים, יכול היה לראות "כעשרים וחמישה עד שלושים איש" בטפסם במעלה מדרון-הזימוף לקראתו. הם נעו ב"מבנה-כנופיה" והתקדמו בחזותם אלכסונית את השטח שבחזיתו, כאילו היתה תכליתם להגיע לאוכף שהינד; מחסה כלשהו, ולהכנס משם לתעלת-הקשור שבעורף "האף הארוך".

בטלפון. נתגלה חלל ריק ממורש אחד: עמדת-תשמוע 14 לא ענתה. במהירות הפנו זאת שאר עמדות-התשמוע לתשומת לבו: "אין אנו שומעים דבר מ'14'. מה קרה?"

היתה סיבה פספסת לאותה דממה. בעמדת תשמוע מס' 14 מצאו שלושה אנשים מות חסוף. מאוחר יותר הוכיח מראה גופותיהם כי כולם נהרגו במקום ישבם על ידי תת-מקלען אחד, שהטיל אחר כך רימוני-יד ליתר בטחון. אולם האנשים שעל "האף הארוך" לא ידעו זאת אותה שעה. טראנסו דיווח לאקוף רק זאת כי אינו יכול לשמוע דבר ממס' 14.

אקוף אמר לו: "השתמש בעמדות התשמוע האחרות ותגבר לעבר החלל-הריק". עצה זו, שכורך כלל נבונה היתה, לא אמדה נכונה את עצמת המבקע ואת מהירותו. גורם-הזמן וקצב ההתפתחות הממשית, כבר מנעו כל סיכוי מתמרון כזה — דבר שנתממש לו לטראנסו עוד טרם היה לו זמן לחזור על פקודתו של אקוף.

טוראי הארוול גארדנר מעמדת-התשמוע מס' 15 נמצא עתה על הקו, ואמר אל טראנסו: "אנו רואים אותם. הם חמישים עד ששים. הם שטפו את 14 ומתקדמים עכשיו ישר לקראתנו. עלינו להסתלק".

טראנסו השיבו: "אוקי, רוצו אל הגבעה מהר ככל ש' תוכלו".

אוקף שמעו אומר זאת, והביין כי משימתו הנוכחית היא להוציק את אשו של הנשק-המסייע שיש בה כדי להציל את "האף הארוך", בהשאירו לשיוטו של טראנסו האם יש להסיג את שאר עמדות התשמוע.

הטוראים גארדנר ובאיי-וי (שם קוריאני) זינקו במרוצה פראית לעבר "האף הארוך", אולם הגוף העיקרי של הסינים כבר נמצא בקר-הנסיגה שלהם אל "מוצב-הפיקוד". על כן הם רצו באלכסון במעלה השלוחה, בתכונם להכנס אל תעלת הקשר שבין "האף הארוך" לגבעה הראשית.

בהיותו פסוק כולו בתקשרויות שלו, אשר אילצוהו ל- השאר בתוך המחטורת. לא היתה לו לטראנסו שהות לספר מה המצב לשבעת האנשים שמאחוריו, אשר נמצאו בתעלה

בעמדות-התשמוע היו נתונים עדיין במלוא הסכנה וקרוב לודאי כי לא היו נשארים במקומותיהם אילו חול לדבר והם היו מסיקים אזי כי "האף הארוך" נפל. על כן לא יכל היה לעשות הרבה יותר מאשר להעיף מבט מהיר סביבו ולחזור למחסורת.

בקרבתו שלו, ירה מספר כדורים במורד הגבעה, ואחר חזר לסלפון. בלי לדעת זאת כיון את נשקו בכיוון הנכון וברגע הנכון.

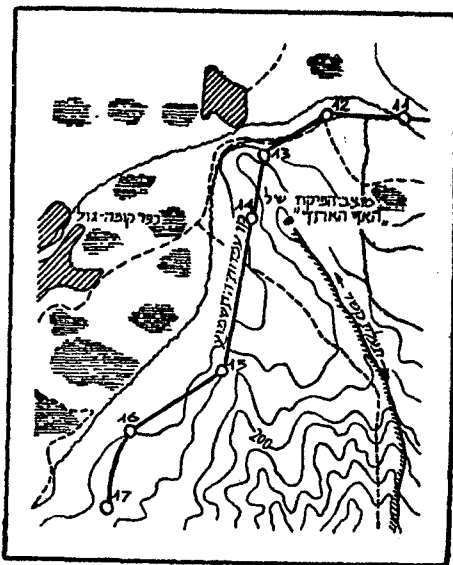
תכניתו של האיב היתה פשוטה. הגוף הראשי — בין ארבעים לחמישים איש — עט לזכות ב"פרט הגדול" בהסתר תערו במעלה המדרון השמאלי של "האף הארוך" על מנת להגיע לעירסו. אולם חבורה קטנה יותר — אולי עשרה אנשים בערך — עלתה ישר במעלה ה"חוטם" של "האף הארוך" בהתכוונה לתפוס את המחסורת של מוצב הפיקוד ולחסל את חיל-המצב.

טוראי טרדי סאקאי** נמצא במרחק של לא יותר מכששה מטרים מטראנסו ושמר על הכניסה למסדרון מוצב הפיקוד. הוא שמע קולות "נפצוץ" מאי-שם למטה במורד קיר החסירה הימני. (מגע הקרב שלתוכו נכנסו היה מצד קירה השמאלי.) סאקאי התכוף לעבר הקולות. במרחק של לא יותר מעשרה מטרים ממנו עמדו חמישה סינים. שלושה מהם זינקו לעבר התעלה. סאקאי הריק את כדורי הקרבין שלו אל תוכם. הי רביעי קפץ על גג מחסורת מוצב-הפיקוד, בירותו בהתמקלע לעבר סאקאי, מטוח של חמישה מטרים. סאקאי חמק לצד אחר, אחר נצמד אל קיר שקי החול של הבונקר, טען מחדש את נשקו, חזר וצעד אל השטח הפתוח וירה כלפי מעלה. אף כי ראה כי היורה נופל, חש לבטח כי לא פגע בו, אולם בלתי אפשרי היה לו להנחית אש-לוחכת על פני גג המחסורת. הסיני החמישי ניצב עדיין בהססתו מתוך לחסירה. סאקאי ירה והאיב נפל. בזה סיים את פעולתו. הוא אמר אחר כך: "זה היה עסק בישי. לא היתה לי הזדמנות להלחם ממש."

הוא ירה ארבעה מלאים מרובהו החצי-אבטומסי בכל המהירות בה היה מסוגל לטענו ולחץ על ההדק, וראה "כמה" סינים נופלים. כאשר פתח באש החליפו האחרים כיונם ובי נפל על בטנם וחלו לעומתו. בהתקדם הם צווחו "הפסק לירות!". אחרים מהם צעקו: "התפרסו, התפרסו". אף כי הם דיברו אנגלית כרודה, לא כלבלו הדברי; הוא השמיט את רובהו ושם את שלושת רימוניהידי שלו על שפת החסירה. כאשר הגיעו הסינים שנצו בראש למרחק של כעשרים מטרים ממנו, חלץ את הנצרות של רימוניו והשליכם. הוא שמע צווחות וראה שני סינים שגופותיהם נתפרקו ונשארו מונחים ללא תנועה, בעוד שהאחרים נדחקו בחסונו במורד המדרון ואבדו בחשיכה. כאשר נעלמו המטרות מעיניו פסק הוא לירות.

הטוראי רוברט קאיל נמצא במרחק של כעשרה מטרים מהואל. הוא שכב בחסירה וניסה לנוח כאשר נורו היריות הראשונות אחרי שהואל פתח באש התרומם קאיל וניסה להביט אל מעבר לקיר החסירה. הסינים אשר בהם לחם הואל היו קרובים עוד יותר לקאיל. אולם החסירה נתפרה בעומק בלתי שווה. במקום בו עמד קאיל, היתה היא עמקה יותר וקאיל היה נמוך מהואל. אף בעמדו על קצות אצבעותיו לא יכול היה לראות אל מעבר לשקי החול של תלה-החזה, על כן ירד למצב קריסה, ובמצב קריסה זה התקדם מטרים אחדים, כשהוא תוהה כל הזמן בלבו מה עליו לעשות. כך הגיע למרחק של שנים שלושה צעדים מהואל, אשר הוסיף עדיין לירות במורד המדרון. עד כה לא ראה קאיל כל סימן למציאות האויב. קאיל התבונן מקצת למעלה הוא ראה ראש של אדם צץ מעל לכותל החסירה במרחק של סחות משני מטרים ממנו. כאשר הסתכל, הופיעו עוד שני ראשים מאחוריה, ואחר רביעי וחמישי. אולם מאחר שתלה-החזה הסתיר את גופות הרובצים ראה קאיל רק את הראשים ולא את גופותיהם והוא נזכר במטרות שבמטוחי-שעשועים. הוא אמר בלבו: "הם ודאי סינים". הראשים לא זזו וקאיל נשאר חסר תנועה במידת האפשר. כעודו על ירכיו, חלץ את הנצרה מרימונו היד והטילו אל מעבר לשפת החסירה. למרחק של לא יותר משני מטרים. נשמעה התמוצצות עזה. הוא שמע אנשים צורחים; הוא אמר: "זה דסק אותם, זה דסק אותם" וחש סיפוק עצום, אף כי עד כמה שידע לא נמצא שם איש שיכול לשמוע. הוא השליך רימון נוסף. אחר משכה יד במרפקו. היה זה בן זוגו טוראי צוהן אלקוס. אלקוס אמר: "יש לי שלושה רימונים" והושיט אחד לקאיל. כשהם גחונים עדיין בתוך החסירה הטילו השנים את שלושת רימוניהם אל מעבר לחסירה ושמעו אחרי קולות ההתמוצצות עוד צווחות. אחר גחנו גב אל גב, קרבינים ב ידיהם, בפנותם אל צדדים מנוגדים לאורך החסירה ובהמתנם לאויב. אולם לא נתעורר צורך לירות.

טראנסו יצא אל מחוץ לבונקר של מוצב הפיקוד למשך דקה אחת. הוא יכול היה לשמוע את רעש הלחימה לאורך חסירת "האף הארוך". אולם לא יכול לראות איש מאנשיו. הוא הסיק כי עמדו כבר נשטפת והולכת על ידי האויב. מאידך-גיסא, לא העז לעזוב את הסלפון. האש המסייעת של המרגמות והארטילריה טרם החלה ננחתת. יתר-על-כן, האנשים

האף הארוך: מוצב-הפיקוד ועמדות-התשמוע

(*) שמאלי — הכוונה לצד "יד שמאל" של חיל-המצב.

(**) שם משפחה יפני — כנראה, מבין ה"ניסאים" אורחי ארה"ב.

כשכל איש זורק פעמים; תוך כדי הקרב הם נפרדו ואיבדו מגע איש עם רעהו. לזמן מה נחבאו בדשא. הם לא היו בטוחים אם נגעו באיזה סיני, אולם הם ראו לפני שנתבאו את הקבוצה כשהיא מתפזרת ורצה. אחרי שהשטח נתרוקן מאויב, מצאו שניהם בנפרד את דרכם אל מוצב הפיקוד של "האף הארוך". חוץ מפעולתם של גארדנר ובי, והרג שלושת האנשים בעמדת-השמוע מס' 14, לא נכנסו עמדות-התשמוע לקרב האש. אנשיהן ישבו איש איש במקומו כשכלי-נשקם נכונים לפעולה. בחכותם להזדמנות להשתמש בהם בתכליתיות. הזדמנות זו לא באה מעולם.

סאקאי הוסיף להיות מודאג בדבר תת-מקלצן האויב אשר ניסה לקפוץ ולעלות על גג מוצב-הפיקוד. האיש נעלם בצל, וסאקאי, שהוא חייל גומר קומה מאוד לא יכול היה להתבונן אל הנעשה על גג המחפורת, טראנסו הגיח שוב מן המחפורת. הסיני התרומם מבין שקי החול, ירה פעם אחת בתת-מקלע שלו ופגע בטרנסו בכתפו. אחר קפץ החוצה ונעלם בחשיכה לפני שהספיק סאקאי לירות.

זו הייתה היריה האחרונה בהתנגשות המהודקת. טראנסו תנן לטלפון שלו כדי לומר לאקוף: "המפקד, סבורני כי הבאנו את הענין לידי גמר. נלחמנו במשך עשרים דקות ועדיין לא שמעתי אף צוחה מאנשי". לא היה לו זמן לפקוד את הכיתה. הוא הסיק את מסקנותיו "לפי השמיעה", אך סברתו זו הייתה נכונה.

הקרב החל ב-2304. ב-2327 העלו התוקפים הסיניים שני זיקוקים אדומים מעל ל"האף הארוך" היה זה ודאי אות להיתום במיצר, שכן אחר זאת לא עשו כל מאמץ נוסף להסתער על חיל-המצב.

בינתים הנחית אקוף, המג"ד, את האש המסייעת שלו לאורך אנפי "האצבע" ועל קרקעית העמק שלפני "האף הארוך". היתה זאת מקהלת-אש שעלתה והלכה; היא החלה בשלוש הדקות הראשונות על ידי שתי רקיעות של סקזג'יטס כבדים בני 0.50 בעלי ארבעה קנים כ"א, ואליה הצטרפו אחר כך מחלקה אחת של מרגמות בנות 4.2 אינץ', ארבע מרגמות בנות 60 מ"מ וסוללה אחת של הוביצרים בני 105 מ"מ. כאשר נורו שני הזיקוקים של הסינים, קרא אקוף למתן ריכוז האש המכוונה "להבת-אף ארוך". ותוך דקה סגרו מסך-האש סביב חזית התלולית. דבר זה חסם את דרך הבריחה וסיפק די אור בשביל שלפחות הבהוב מה יהיה זרוע מעל לשלב הסיום של הקרב. לאור הבהוב זה נראתה ע"י טראנסו קבוצה גדולה אחת של אנשי אויב שעה שניסתה להסתלק. בהיותה בחצי הדרך נפגעה היא על ידי מסח של פצצות מרגמה בנות 4.2 אינץ' — וכאשר התבהר העשן, לא נותר זכר חיים ממנה.

ב-2400 נורו זיקוקי תשובה מגבעת הסינים המכוונה בשם "פופא". אם היה סימן נסיגה, הרי שבא במאוחר מדי. אלה אשר אליהם נתכונן הזאת או שכבר נפגעו או שנמצאו בשלב של מנוסה על נפשם כתוצאה ממאמציהם שנעשו פחות או יותר מניהיבוייה של שבעה רובאים אמריקאים שהיטו שכם לקרב.

טראנסו ישב לערוך את החשבון הסופי שלו. בסכמו את האבידות שגרם לאויב ואת אבידותיו שלו לפני שידוח לאקוף. כאשר נשלמה מלאכת ה"פוסקנות" שלו קרא לאנשי הצורה הראשונה.

טוראי ג'ורג' סאקסגאוה* נמצא בכניסה העליונה על מנת להחזיק ב"שער האחרון" אם יכנס האויב אל תוך תעלת-הקשר. הוא היה מוסרד בשל כך שאיש לא בא לומר לו מה פירושה של אש תת-מקלע מן העמק. כחמש דקות חלפו. סאקסגאוה התאמץ בכל כוחו להבחין בסימן כלשהו של תנועה לאורך תעלת-הקשר. לפתע פתאום הסתכל מעל כתפו השמאלית לעבר שפת התעלה. ששה סינים עמדו על סוללת העפר ישר מעל ראשו בהסתכלם מטה אליו. מאחורי סאקסגאוה פתח מישהו (קרוב לוודאי כי היה זה טראנסו) באש מקרבין. קול הירי עורר את סאקסגאוה. הוא פתח באש מרובהו החצי-אבטומטי, בירוחו שלושה מלאים תוך סחית מדקה. הוא חשב כי ראה שלושה מתוך ששת הסינים בנסלם מאשו, אולם בהתרגשותו לא יכול היה להיות בטוח בכך. האחרים התכופפו ונעלמו מן העין, במורד המדרון. סאקסגאוה גזן אל מעבר לקיר החפירה וירה מלאי רביעי. הוא שמע קולות והחליט כי האויב מנסה לסטות הצדה ולהכנס לתעלת-הקשר הרחק יותר במעלה "האצבע". כשרובהו מונח על תל-החזה הוא התכופף הרחק אל מחוץ לחפירה. אולם אל מעבר לכ"מ לא יכול היה לראות דבר כי גבושית אימה הסתירה את המדרון הגומרי יותר. קרוב יותר אליו

יכול היה לשמוע טרטור של תת מקלעים והתפצחות רימונים, אולם הוא לא יכול היה לומר מהו כיוון הקולות. סאקסגאוה היכה כחמש דקות בפתחו כי אם יוסיף לירות עלולה תחמושתו לאזול. אחר ניקשו שני רימונידי על סוללת העפר כמטר מראשו, ניתרו חזרה במורד המדרון והתפוצצו; פירוש הדבר היה כי הרמנים הסיניים נמצאו במרחק של לא יותר מעשרה מטרים מלמטה לו. טוראי צנדי אמאדלו הצטרף אל סאקסי גאוה. עוד רימון אחד הופיע, נחת ישר ליד רגליו של אמאדלו ובהתפוצצו הטיל את רסימיו לשוא אל תוך האויר מבלי לשרטו אפילו. הוא אמר לטאקסגאוה: "אני חושב כי מוטב שניתן להם דבר מה". על כן זרקו שני האנשים רימונים לצדדים החיצוניים של קיר החפירה שבמעלה המדרון בהטילם ארבעה רימונים כ"א. הם לא ראו כל סימן מפורש לכך שהסינים נעים בכיוון זה; אולם זה היה האגף הפתוח שלהם ונקודת הסכנה העיקרית. זריקת הרימונים לא היתה אלא אמצעי זהירות. הם לא שמעו עוד דבר מן האויב.

הטוראים גארדנר ובי נסו, כזכור, על נפשם בריצה מהירה מעמדת התשמוע מס' 15 — דרכם נחסמה עלידי התקדמות כוחו הראשי של האויב והם פנו לעבר גבעת הפלוגה. הם לא הגיעו רחוק ביותר. שלא במתכוון, התנגשו עם חבורת האויב אשר היתה נרתעת ונסוגה מאשו של סאקסגאוה. היו בה כשנים-עשר סינים. גארדנר ובי ניסו לרוץ הלאה, אלא שרימוני-רסק (potato mashers) התפוצצו ליד עקביהם. שעה שהפלדה חתכה וחזרה אל רגליהם כשלו ונפלו. גארדנר זעק: "זרוק!" הם קפצו והטילו רימונים כתגובה. (* שם יפני.

מפקד־פלוגה!

מפקד־סחלקהו

מפקד־כיתהו

בעמוד זה — מוצגות בפניך שאלות מספר המכוונות לסייע לך להבהיר לעצמך את טיבן ומשמעותן של העובדות המתוארות בפרשת־הקרב הקצרה „האף־הארוד“ (שעובדה ע"י איש מחקר־הקרבות הידוע, גנ"ב־בריגדיר ס.ל.א. מרשל) — ולעמוד על לקחה ועל המסקנות הנובעות ממנה. ההצעה היא: שים לפניך גליון־נייר ועפרון — קרא את הפרשה בשנית — רשום לפניך את הנקודות החיוניות ואת המחשבות המתעוררות אצלך עם הקריאה — ונסה להעלות על הניר תשובות לעשר השאלות.

ודאי שהתשובות לא תוכלנה להיות אחידות ו„לפי דוגמה אחת“. איש־איש ישיב לפי נסיונו, היקף־ידיעותיו, הרמה־הפיקודית אליה הוא רגיל וממנה הוא משקיף על המתרחש ביחידה צבאית ובשדה־קרב.

ממדיו הזעירים־למדי של אירוע־קרב זה — הס־הם המקרבים את תוכנו ואת מהלכו אל רגילותו ואורח־מחשבתו אף של מפקד צעיר ומתחיל (ואף של מי שמתעתד בלבד לתפקיד פיקודי ולאחריותו); אך עם זאת יטעה החושב כי „דברים אלה — פשוטים־מדי הגם בשבילי“. אדרבא: — מצבים מעין זה המתואר כאן מטילים אחריות כלל וכלל לא־קלה על כל רמות־הפיקוד הנוגעות בדבר — ועד למפקד־הגדוד יגיעו (כפי שמעיד עצם המקרה המסופר כאן). התשובות שתמצאנה נכונות וקולעות ביותר תתפרסמנה ב„מערכות“ בציון שמות מגישיהן.

עשר שאלות לקוראי פרשת הקרב:

1. איזה פקודות־מקדימות היית נותן לאנשי מוצב־החוף „האף הארוד“?
2. מה יתרונותיו ומה חסרונותיו של מעגל טלפון פתוח?
3. כיצד היית נוהג אילו היית אתה מפקד המוצב בשעת ההתקפה:
  - א. האם היית נשאר מרבית הזמן במוצב־הפיקוד לצורך התקשרויות עם הרמה הגבוהה יותר?
  - ב. האם היית בוחר ליצור את הקשר עם אנשיך ולבחון את מצבם באמצעות הטלפון, או בדרך של ביקור בעמדותיהם?
4. האם נכון נהג מפקד המוצב בהסכימו לפינויה של עמדה מס' 15?
5. איזה סוג נשק אמריקאי קבע יותר מכל אחר את גורל הקרב:
  - א. הרובה ההצי־אבטומטי?
  - ב. הרימון?
  - ג. הארטילריה של הרמה הגבוהה יותר?
6. האם היה מקום לשימוש במרגמה־קלה — אילו היתה — בקרב זה?
7. האם רצוי היה שהמתגוננים יציפו את השטח בפצצות תאורה ובזיקוקים?
8. מה היתה תכניתו של התוקף ומה היו הסיבות לכשלונה?
9. האם היה טעם לתקוף את מוצב־החוף „האף־הארוד“, או שמא מוטב היה לתקוף קודם כל את המתחם האמריקאי העיקרי?
10. מהם הלקחים העיקריים שניתן ללמד מפרשת הקרב על מוצב־החוף „האף־הארוד“?